

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 31T/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317011000
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislav Kováč
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2317011000.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom Y. L. V., na hlavnom pojednávaní takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný F. Y., C. Y., W. XX.XX.XXXX U. J., M. T. H. XXXX/XX, L.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 13.09.2016 v čase okolo 22.15 hod. v Seredi na ulici Trnavskej ako vodič riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia, evidenčné číslo GA-543EM, kde v križovatke pri čerpacej stanici Shell pri odbočovaní z hlavnej cesty vľavo nedal prednosť oproti idúcemu osobnému motorovému vozidlu značky Škoda Octavia, evidenčné číslo GA-293EO, jazdiacemu po hlavnej ceste v smere od Trnavy do centra Serede, vytvoril mu tak náhlu prekážku, následkom čoho došlo k čelnému nárazu do ľavej prednej časti oproti idúcemu vozidlu značky Škoda Octavia, vodič osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia Y. L. utrpel polytraumu, sériovú zlomeninu rebier III - VII vpravo s viacerými lomnými líniami a ich posun, infrakciu - nalomenie II a VIII rebra vpravo, homothorax - voľnú krv v pohrudničnej dutine vpravo, pneumothorax - voľný vzduch v pohrudničnej dutine vpravo, pohmoždenie pľúcneho tkaniva, početné odierky na dolných končatinách, ramenách, bruchu, rozsiahlejšie odierky v ľavej bedrovej a gluteálnej oblasti, tržnú, tržnozhoždenú ranu v oblasti ľavého kolena, traumatickú perforáciu uretry, močovej trubice v proximálnej tretine, pohmoždenie dvanástnika, duodena v segmente D1 - D3, otvorenú zlomeninu pravého predkolenia s posunom lomných plôch III stupňa, symfýzeolýzu - úrazový rozostup spony lonovej pubickej kosti, posttraumatickú anémiu, crush syndróm, dislokovanú zlomeninu tela ľavej stehennej kosti, embolizáciu do a. pulmonalis, sepsu s pozitívnou homokultúrou (klebsiella pneumoniae, pseudomonas aeruginosa), pohmoždenie pankreasu s laboratórnou odozvou, ileózny stav na podklade dekompenzovanej inguinoscrotálnej hernie vpravo, ktoré si vyžiadali dobu liečenia trvajúcu od 13.09.2016, spojenú s obmedzením na bežnom spôsobe života v trvaní od 13.09.2016, najmenej do 15.12.2016 podľa znaleckého posudku, vodič F. Y. svojím konaním závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky podľa § 4 ods. 1 písm. c) a § 19 ods. 1, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení

teda

inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/102/2016 zo dňa 01.07.2016, právoplatný dňa 25.10.2016, doručený obžalovanému 15.10.2016, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 a § 42 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona mu ukladá obmedzenia a povinnosti:

- príkaz pravidelne sa počas skúšobnej doby dostaviť každé tri mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Galanta.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného H. A. T., E.. L., K.: XX XXX XXX, L. X. XX, F., odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 19.12.2017 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta obžalobu na obžalovaného. Súd vo veci vydal trestný rozkaz, doručený obžalovanému dňa 21.01.2018, proti ktorému podal obžalovaný odpor, a následne vec prejedal na hlavnom pojednávaní.

V poradí prvým rozsudkom dňa 20.07.2018 uznal súd obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby a uložil mu súhrnný podmiennečný trest odňatia slobody na 2 roky a 6 mesiacov so skúšobnou dobou s probačným dohľadom na 2 roky a 6 mesiacov s povinnosťou ospravedlniť sa poškodenému L., zákazom činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky a 6 mesiacov a poškodeného H. A. T., E.. L.. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, pri zrušení výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/102/2016 zo dňa 01.07.2016. Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný. Odvolací súd uznesením sp. zn. 5To/147/2018 zo dňa 31.01.2019 uvedený rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP“) zrušil v celom rozsahu a vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že súd I. stupňa pochybil pri vykonaní dokazovania vo vzťahu k znaleckému posudku K.. V., keď ho prečítal ako listinný dôkaz, a vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu K.. U., v ktorom neboli zohľadnené skutočnosti vyplývajúce z neskorších výpovedí urobených po vypracovaní posudku. Úlohou súdu bude preto riadne vykonať dôkaz znaleckým dokazovaním K.. V., prípadne odstrániť rozpory v znaleckých posudkoch, a uložil K.. U. doplnenie jeho znaleckého posudku.

Obžalovaný F. Y. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo spáchania žalovaného skutku a využil svoje právo nevypovedať.

Keďže obžalovaný využil svoje právo nevypovedať, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho skoršej výpovedi z prípravného konania v postavení obvineného zo dňa 24.08.2017. Vtedy uviedol, že v uvedený deň išiel autom na benzínku Shell kúpiť si cigarety. Keď z nej odchádzal, spomenul si, že nemá doma malinovku, obišiel teda budovu benzínky, dal smerovku a zastavil, pozrel sa, či nič nejde a keďže nič nešlo, odbočil doľava na hlavnú cestu. Zaradil sa na hlavnú cestu, pribrzdil, oproti videl ísť autá, ale keďže boli dostatočne vzdialené odbočil doľava a vtedy prišiel náraz. Periférne videl, ako vľavo od neho stojí pri zastávke autobusu nejaké auto, alebo autobus. Na náraz nestihol nijako reagovať. Potom si už iba pamätá, ako ho z auta vyťahovali hasiči, nevie ako sa tam to auto dostalo tak rýchlo ani aké auto to je, ale prišlo z oproti smeru. Viditeľnosť bola dobrá, nepršalo, nebola hmla, jazdil oddychnutý.

V čase nárazu nebol pripútaný, pretože iba išiel z benzínky naspäť, na aute mal zapnuté stretávacie svetlá a pred odbočením dal smerovku. Mohol ísť rýchlosťou asi 30 km/hod.

Svedok a poškodený Y. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v išiel autom do Trnavy, no keď bol v Serede pri pečivárňach volala mu mama, že je jej zle, tak sa pri sociálnych bytoch otočil naspäť do Serede a keďže mal strach tak aj pridal, mohol ísť tak 70 km/h. Cesta bola voľná, skoro žiadne autá, bola už tma a mal zapnuté svetlá. Pri čerpacej stanici Shell obiehal autobus, ktorý stál na zastávke vpravo na svojom vyhradenom mieste, vtedy narazil do obžalovaného. Auto obžalovaného predtým videl, ako vychádza z pumpy a ide vo svojom pruhu oproti, keď išiel popri ňom strhlo to auto volant do neho. Nevidel, že by mal obžalovaný zapnutú smerovku. Mame nezavolať sanitku, pretože bol neďaleko od nej a bol by tam skôr ako sanitka. Po nehode bol 3 mesiace v nemocnici, potom ešte 2 mesiace ležal doma. Potreboval prebaľovať, používal bažanta aj plienky, pomáhala mu hlavne mama. Obžalovaný ho doteraz nekontaktoval, žiadne plnenie neprišlo ani z poisťovne.

Svedok M. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že videl dopravnú nehodu, ktorá sa stala na hlavnej ceste. Stál vtedy na benzínovej pumpe medzi stojanmi 2 a 3. Videl, ako auto obžalovaného vyšlo spoza pumpy, malo zapnutú smerovku, potom sa venoval kamarátovi. V priamom výhľade na zrážku mu bránil stojan pumpy. Vozidlo poškodeného zaregistroval iba ako vyletelo spoza autobusu. Autobus prichádzal od Trnavy na zastávku.

Znalec Y. A. Y. oboznámil na hlavnom pojednávaní svoj znalecký posudok č. 15/2017 zo dňa 05.05.2017 o zraneniach spôsobených poškodenému Stojkovi. Poškodenému boli v súvislosti s dopravnou nehodou spôsobené zranenia ako sú uvedené v skutkovej vete a svojou podstatou napĺňajú znaky ťažkej ujmy na zdraví. Doba liečby prakticky do vyhotovenia znaleckého posudku je plne odôvodnená a korektná diagnostikovaným poraneniam a priebehu ich liečby. Počas všetkých hospitalizácií (od 14.09.2016 do 11.10.2016) bol pripútaný na lôžku a potreboval pomoc druhej osoby, v domácej liečbe pokračoval v denných prevázoch rannej plochy pravého predkolenia, ďalej obmedzenie spočívalo pri chôdzi o barlách a prakticky vo všetkých denných činnostiach bežného života, ako je obliekanie, telesná hygiena, príprava jedla, starostlivosť o domácnosť, ako aj osobných aktivít, voľnočasových aktivít, vybavovania si svojich záležitostí, sexuálneho života a pod. K obmedzeniu v komunikácii a orientácii počas domácej liečby nedošlo. Čo sa týka vplyvu nepoužitia bezpečnostných pásov poškodeným L., je predpoklad, že pri funkčne upnutých bezpečnostných pásoch by u neho nedošlo k vypadnutiu z vozidla, ale pre mnohosť faktorov pôsobiacich na vznik zranenia nemôže presne posúdiť prípadný vplyv zapnutých pásov. Odškodnenie za bolesť činí 1 165 bodov, čo predstavuje 20 573,90 €. Znalec dodal, že zranenie bude mať trvalé následky v podobe početných jaziev, obmedzenie funkcie ľavého kolena, možný vývoj artrózy bedrového kĺbu a pravdepodobná operácia hernie brušnej steny.

Znalec K. R. U. oboznámil na hlavnom pojednávaní svoj znalecký posudok č. 33/2017 zo dňa 20.02.2017 o analýze dopravnej nehody. Vozidlo obžalovaného jazdilo rýchlosťou 32,4 km/h \pm 5 %, Vozidlo poškodeného jazdilo rýchlosťou 88 km/h \pm 5 % v obci s maximálnou dovolenou rýchlosťou jazdy 50 km/h. V čase 1,1 s \pm 5 % pred stretom sa vozidlo obžalovaného nachádzalo v ľavej časti pravého jazdného pruhu (zo smeru svojej jazdy), ľavou prednou časťou v úrovni stredovej deliacej čiary natočené šikmo vľavo, vo vzdialenosti 9,9 m \pm 5 % pred miestom stretu, odbočovalo vľavo - vodič v tomto okamihu mal možnosť vidieť oproti idúce osvetlené vozidlo poškodeného, jeho konanie, t. j. odbočenie vľavo v čase, kedy oproti jazdilo vozidlo, technicky nie je vysvetliteľné, príčina je iného ako technického rázu, z technického hľadiska sa nie je možné vyjadriť, či bola na vozidle zapnutá smerovka. Vozidlo poškodeného sa v tom čase nachádzalo v pravom jazdnom pruhu na ulici Trnavská vo vzdialenosti 27,1 m \pm 5 % pred miestom stretu - poškodený mal možnosť vidieť oproti idúce osvetlené vozidlo obžalovaného, za daných podmienok (tma, osvetlenie pouličným osvetlením, jazda oproti svietiacim svetlometom) z priečnej polohy, resp. natočenia tohto vozidla nemal možnosť usudzovať, že vozidlo začína odbočovať vľavo (prechádzať cez stredovú deliacu čiaru do protismerného jazdného pruhu). V čase 0,6 s \pm 5 % pred stretom - v čase možnej reakcie poškodeného na zmenu priečnej polohy a smeru jeho jazdy - sa vozidlo obžalovaného jazdiace pôvodnou rýchlosťou nachádzalo v polohe krížom cez stredovú deliacu čiaru, prednou časťou v ľavej časti protismerného jazdného pruhu, odbočovalo vľavo - vodič mal možnosť vidieť oproti idúce osvetlené vozidlo poškodeného. Vozidlo poškodeného jazdiace pôvodnou rýchlosťou sa v tom čase nachádzalo v pravom jazdnom pruhu na ulici Trnavská vo vzdialenosti 14,8 m \pm 5 % pred miestom stretu - v tomto okamihu poškodený z priečnej polohy a natočenia oproti idúceho vozidla obžalovaného mohol rozpoznať, že toto vozidlo odbočuje vľavo,

na zmenu jeho priečnej polohy a smeru jazdy mal možnosť reagovať. Pri pôvodnej rýchlosti jazdy obžalovaného 32 km/h \pm 5 % a v polohe v strede ľavého protismerného jazdného pruhu, pozdĺžne v úrovni zameranej rycej stopy, došlo k čelnému nárazu do ľavej prednej časti oproti idúceho vozidla poškodeného. Prvotným nárazom bolo vozidlo obžalovaného odhodnené v smere nárazu, t. j. šikmo vľavo dozadu, rýchlosťou 26,1 km/h \pm 5 % pri rotácii jeho prednej časti smerom vľavo, zmena rýchlosti jazdy vozidla obžalovaného prvotným nárazom bola 53,75 km/h. Po čas 0,39 s \pm 5 % bolo vozidlo obžalovaného „tlačené“ vozidlom, poškodeného pri vyjdení na ľavý okraj vozovky (zo smeru pôvodnej jazdy obžalovaného), jeho pretočení prednou časťou do protismeru pôvodnej jazdy a spomalení na rýchlosť jazdy 25,3 km/h \pm 5 %. V čase 2 s po prvotnom strete pri rýchlosti jazdy 12,8 km/h \pm 5 % vozidlo obžalovaného pravými kolesami bočne narazilo do pravého obrubníka. Týmto nárazom došlo k vyrovnaní smeru jeho jazdy do smeru súbežného s okrajom vozovky, pričom rýchlosť jazdy sa podstatne nezmenila. Pribrzdením predných kolies deformovanou prednou časťou karosérie vozidlo obžalovaného zastavilo v čase 3,6 s \pm 5 % po prvotnom strete s vozidlom poškodeného v konečnej zameranej polohe vo vzdialenosti 14,1 m \pm 5 % od miesta prvotného stretu vozidiel. Pri pôvodnej rýchlosti poškodeného 88 km/h \pm 5 % a polohe vozidla súbežnej s vozovkou, prednou časťou natočené mierne šikmo doprava, pozdĺžne v úrovni zameranej rycej stopy, priečne v strede pravého jazdného pruhu, došlo k jeho čelnému nárazu ľavou prednou časťou do prednej časti oproti idúceho a vľavo odbočujúceho vozidla obžalovaného - vzhľadom na mierne natočenie vozidla poškodeného v čase stretu prednou časťou doprava je pravdepodobné, že sa poškodený oproti idúcemu vozidlu obžalovaného, pohybujúceho sa z jeho pohľadu zľava doprava, začal vyháňať smerom doprava. Prvotným nárazom došlo k zbrzdzeniu vozidla poškodeného na rýchlosť jazdy 36,4 km/h \pm 5 % pri rotácii prednej časti smerom doprava, zmena rýchlosti jazdy vozidla prvotným nárazom bola 51,95 km/h. Po čas 0,39 s \pm 5 % vozidlo poškodeného pred sebou „tlačilo“ vozidlo obžalovaného pri pretočení sa prednou časťou do protismeru pôvodnej jazdy a spomalení na rýchlosť pohybu 24,1 km/hod. \pm 5 %. Pribrzdením predných kolies deformovanou prednou časťou karosérie vozidlo poškodeného zastavilo v čase 2,6 s \pm 5 % po prvotnom strete na pravej krajnici (zo smeru pôvodnej jazdy) prednou časťou pretočené do protismeru pôvodnej jazdy v konečnej zameranej polohe vo vzdialenosti 8,4 m \pm 5 % za miestom prvotného stretu. Čo sa týka možnosti zabránenia zrážke zo strany vodičov, znalec uviedol, že obžalovaný v začiatku odbočovania vľavo, aj pred rozhodnutím odbočiť vľavo, mal možnosť vidieť oproti idúce osvetlené vozidlo poškodeného a mal preto aj možnosť odpovedajúcim spôsobom konať, t. j. počkať s odbočením až oproti idúce vozidlo prejde. Poškodený skoršou reakciou nemal možnosť vzniku nehodového deja zabrániť. Pri rýchlosti poškodeného predpisovou rýchlosťou 48 km/h \pm 5 %, jeho včasnej reakcii na odbočenie vozidla obžalovaného (čas 0,5 s \pm 5 % po začiatku odbočovania), reakcii v priemernom reakčnom čase 1 s a reakcii brzdením s časom nábehu účinku 0,2 s a strednou hodnotou spomalenia 7,5 m s⁻² by sa vozidlo zbrzdilo tak, že by prešlo za pravou zadnou časťou vľavo odbočujúceho vozidla obžalovaného, za predpokladu jazdy vozidla obžalovaného konštantnou rýchlosťou bez spomalenia alebo zastavenia v koridore pohybu vozidla poškodeného. Pri rýchlosti jazdy vozidla poškodeného 50 km/hod. a zhodnom konaní vodičov ako počas nehodového deja by toto vozidlo narazilo pravou prednou časťou do zadnej časti pravého boku vľavo odbočujúceho vozidla obžalovaného - poškodený mal možnosť reagovať na odbočovanie vozidla obžalovaného v čase 1,2 s \pm 5 % pred stretom, pri priemernom reakčnom čase odpovedajúcim danej dopravnej situácii 1 s vo zvyšnom čase 0,2 s nemal možnosť podstatným spôsobom zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy vozidla aby zabránil nárazu. Rýchlosť jazdy vozidla poškodeného 88 km/hod. \pm 5 % v danom priebehu nehodového deja z technického hľadiska nie je v príčinnej súvislosti so vznikom nehodového deja.

Znalec skonštatoval že obžalovaný odbočením vľavo vytvoril poškodenému prekážku z technického hľadiska náhlu. Z technického hľadiska príčinou vzniku dopravnej nehody bolo odbočenie vozidla obžalovaného vľavo, čím obžalovaný nedal prednosť v jazde oproti idúcemu vozidlu poškodeného a vytvoril mu prekážku z technického hľadiska náhlu.

Na hlavnom pojednávaní znalec doplnil, že obžalovaný aj nesprávne odbočoval do protismernej časti vedľajšej cesty, keby odbočoval správne do časti vozovky vo svojom smere jazdy, odbočoval by väčším oblúkom a vozidlo poškodeného by prešlo skôr, ako by obžalovaný začal odbočovať. K tomu nevykonal simuláciu ale vyplýva to z času 1,1 s, po ktorý vozidlo obžalovaného odbočovalo. Analýzu nehodového deja začal až okamihom, kedy začalo nebezpečenstvo vznikať, čo je keď odbočujúce vozidlo vybočuje za strednú deliacu čiaru, pretože kým jazdí vo svojom pruhu nepredstavuje nebezpečenstvo. Na otázku, či mohol poškodený reagovať na vozidlo obžalovaného skôr ako v posudku uvádzaných 0,6 s pred stretom, konkrétne 1,1 s pred stretom, znalec uviedol, že v tom čase sa vozidlo obžalovaného nachádzalo v ľavej časti svojho jazdného pruhu a pre oproti idúce vozidlo nepredstavovalo nebezpečenstvo. Týmto sa stalo

až po prejazde stredovej čiary, keď do stretu zostávalo 0,6 s, čiže pri priemernom reakčnom čase 0,8 s - 1 s nemohol poškodený na zmenu polohy reagovať.

Na pokyn odvolacieho súdu boli znalcovi predložené zápisnice o výsluchoch vykonaných po vypracovaní znaleckého posudku, a to o výsluchu obvineného zo dňa 24.08.2017, výsluchu poškodeného zo dňa 07.09.2017 a výsluchu svedka L. zo dňa 31.08.2017 na doplnenie znaleckého posudku. Po ich zohľadnení znalec uviedol, že išlo o prakticky totožné výpovede ako tie, s ktorými pôvodne pracoval a teda nič na záveroch svojho znaleckého posudku nemení.

K spôsobu doplnenia sa vyjadril obhajca, že im nebola oznámená výzva na doplnenie dokazovania ani skutočnosti, ktoré majú byť predmetom doplnenia. Súd k tomu uvádza, že opatrením uložil znalcom doplnenie znaleckého posudku nadiktovať do zápisnice v zmysle § 268 ods. 1 TP a rozsah dokazovania samosudca stranám pri nariadení hlavného pojednávania neoznamuje (porovnaj § 241 ods. 1 písm. l/ TP a § 244 ods. 1 písm. k/ TP), pričom ten vyplýval z rozhodnutia odvolacieho súdu.

Znalec K.. R. V. oboznámil na hlavnom pojednávaní svoj znalecký posudok č. 33/2018 zo dňa 21.05.2018 o analýze dopravnej nehody. Priebeh nehodového deja opísal prakticky totožne ako v znaleckom posudku znalca K.. U.. Technika jazdy obžalovaného bola nesprávna, keď pred stretom s vozidlom poškodeného prešiel do protismeru, kde jeho vozidlo prednou časťou narazilo do prednej časti vozidla poškodeného. Prvým nesprávnym prvkom v technike jazdy obžalovaného bolo z technického hľadiska nedostatočné venovanie sa riadeniu vozidla. Druhým nesprávnym prvkom bol spôsob jazdy vozidla obžalovaného počas odbočovania vľavo (keby nedošlo k stretu vozidiel, prešlo by vozidlo obžalovaného čiastočne do protismerného jazdného pruhu vozovky Priemyselnej ulice). Tretím nesprávnym prvkom v jazde obžalovaného bola skutočnosť, že na vozidlo poškodeného pred stretom nereagoval. Taktiež technika jazdy poškodeného nebola z technického hľadiska správna, pretože rýchlosť bola vyššia (86 - 95 km/h) ako je maximálna povolená rýchlosť v uvedenom úseku (50 km/h). Druhým nesprávnym prvkom v technike jazdy poškodeného bola skutočnosť, že pred stretom nereagoval na vozidlo obžalovaného. Obžalovaný mohol zrážke zabrániť za predpokladu z technického hľadiska správnej techniky jazdy. Poškodený nemohol zrážke zabrániť za predpokladu počiatkovej rýchlosti 86 - 95 km/h, t. j. rýchlosti rovnajúcej sa rýchlosti jazdy ako pri skutočnom priebehu nehodového deja a za predpokladu začiatku reakcie poškodeného na vozidlo obžalovaného, keď sa vozidlo poškodeného nachádzalo cca 45 m od východiskového bodu merania (VBM - roh čerpacej stanice Shell, ktorá sa nachádza po pravej strane vozovky Trnavskej ulice smerom do centra mesta) a ľavý predný roh vozidla obžalovaného sa nachádzal vo vzdialenosti cca 0,6 m od stredovej čiary v jazdnom pruhu vozovky Trnavskej ulice smerom do centra mesta a následného brzdienia vozidla poškodeného maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením vzhľadom na povrch vozovky. Taktiež poškodený nemohol zrážke zabrániť za predpokladu počiatkovej rýchlosti 47,5 - 52,5 km/h, t. j. maximálnej dovolenej rýchlosti v obci a za predpokladu začiatku reakcie poškodeného na vozidlo obžalovaného, keď sa vozidlo poškodeného nachádzalo cca 45 m od VBM a ľavý predný roh vozidla obžalovaného sa nachádzal vo vzdialenosti cca 0,6 m od stredovej čiary a následného brzdienia vozidla poškodeného maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením vzhľadom na povrch vozovky. Naopak poškodený mohol zrážke zabrániť za predpokladu počiatkovej rýchlosti v rozsahu 35,2 - 38,9 km/h a za predpokladu začiatku reakcie poškodeného na vozidlo obžalovaného, keď sa vozidlo poškodeného nachádzalo cca 45 m od VBM a ľavý predný roh vozidla obžalovaného sa nachádzal vo vzdialenosti cca 0,6 m od stredovej čiary a následného brzdienia vozidla poškodeného maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením vzhľadom na povrch vozovky, ako aj brzdným spomalením v úrovni jednej polovice maximálneho dosiahnuteľného brzdného spomalenia, k stretu vozidiel by nedošlo a minuli by sa s bezpečným odstupom pričom pri brzdení maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením by obžalovaný nevytvoril poškodenému ani prekážku z technického hľadiska náhlu. V druhej časti znaleckého posudku posudzoval povinnosť vodiča reagovať na vzniknutú situáciu začatím odbočovacieho manévru natočením kolies vozidla obžalovaného na rozdiel od prekročenia stredovej čiary, ako v prvej časti. Za tejto situácie a ak by poškodený išiel maximálnou povolenou rýchlosťou 50 km/h, bola by v čase reakcie poškodeného jeho vozidlo vo vzdialenosti cca 63 m od VBM a vozidlo poškodeného cca 17 m od VBM. Následným brzdením vozidla poškodeného maximálnym

dosiahnuteľným brzdným spomalením by k stretu vozidiel nedošlo a minuli by sa s bezpečným odstupom.

Podľa výsledkov krvnej analýzy obžalovaného tento nebol pod vplyvom alkoholu.

Podľa fotodokumentácie miesta nehody sa toto nachádza na dlhej rovnej a širokej ceste, osvetlenej umelým osvetlením.

Podľa odpovede Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 19.12.2018 ministerstvo nevydalo ani neschválilo žiadnu metodiku vzťahujúcu sa na hodnotenie technických príčin dopravných nehôd.

V odpise registra trestov má obžalovaný jeden záznam a to odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/102/2016 zo dňa 01.07.2016, doručený obžalovanému dňa 15.10.2016, právoplatný dňa 25.10.2016, za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ na podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu 1 rok do 25.10.2017. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR ku dňu 16.04.2018 bol obžalovaný potrestaný od 15.04.2013 celkovo za 35 priestupkov, z toho 32 krát za priestupky v cestnej premávke, zvyšné proti majetku, budenie verejného pohoršenia a proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa evidenčnej karty vodiča obžalovaného má tento vodičské oprávnenie od 24.04.2012, so záznamom priestupkov ako sú uvedené v evidencii priestupkov. Podľa správy o povesti obžalovaného mesta Sereď zo dňa 09.11.2017 nevidujú o ňom žiadne skutočnosti.

Obžalovaný pri svojej obrane namietal, že v trestnom konaní nebola ustálená príčina vzniku zranení poškodeného L. a skutočnosť, že nebol pripútaný, mala nezanedbateľný vplyv na rozsah a mechanizmus vzniku zranení utrpenej pri dopravnej nehode. Ďalej namietal správnosť znaleckého posudku K.. U., keď znalec vyhodnocoval prednosť v jazde v okamihu, kedy už odbočovanie bolo rozpoznateľné, obžalovaný je ale názoru, že pri vyhodnotení diania prednosti v jazde je rozhodujúci okamih, kedy začal odbočovanie vykonávať (okamih začatia natáčania volantu vľavo). Obžalovaný nemal v čase rozhodovania o vykonaní odbočovacieho manévru možnosť rozpoznať skutočnú rýchlosť vozidla poškodeného, a teda ani zákonnú povinnosť prispôbiť svoje správanie situácii v cestnej premávke. Znalec K.. U. taktiež použil nesprávnu metodiku pri vypracovávaní znaleckého posudku a vychádzal z nezákonných dôkazov - výpovede obvineného v štádiu pred vznesením obvinenia. Okrem toho je názoru, že od neho nie je možné legitímne požadovať, aby predpokladal extrémne nerešpektovanie pravidiel cestnej premávky zo strany poškodeného a bol schopný v danej situácii rozpoznať jeho rýchlosť. Opačný názor by bol v rozpore s princípom obmedzenej dôvery, ktorá spočíva v možnosti účastníka cestnej premávky spoliehať sa na to, že ostatní účastníci premávky budú dodržiavať pravidlá cestnej premávky, pokiaľ z konkrétnych okolností nebude vplávať opak.

Súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou kontrolným znaleckým dokazovaním Ústavu súdneho inžinierstva, keďže predložené znalecké posudky sa nelíšia v odborných zisteniach, iba znalec K.. V. vypracoval posudok aj za kritérií zadanych obhajobou spočívajúcich v odlišnom okamihu vzniku možnosti a povinnosti poškodeného reagovať na situáciu. Ohľadom vzniku zranení poškodeného a ich vplyvu na právnu kvalifikáciu súd uvádza, že mechanizmus ich vzniku v súvislosti s dopravnou nehodou bol vyčerpávajúco opísaný v znaleckom posudku Y.. Y., a čo sa týka ich vplyvu na právnu kvalifikáciu súd poukazuje na § 18 písm. a) TZ, pričom aj tento následok bol páchaný z nedbanlivosti, keď obžalovaný ako osoba príčetná, vodič a držiteľ vodičského oprávnenia aspoň mal a mohol vedieť, aké následky má nedanie prednosti v jazde. Znalec K.. U. doplnil svoj znalecký posudok o zohľadnenie následne urobenej výpovedí.

Súd nevykonával obhajobou navrhnutý dôkaz predložením znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva, podľa ktorého má byť správne použitá metodika použitá znalcom V. v druhej časti jeho znaleckého posudku. Opätovne súd uvádza, že znalci zhodne opísali spôsob vzniku a priebeh dopravnej nehody a otázka, kedy má vodič možnosť či povinnosť reagovať na vzniknutú situáciu nie je odbornou otázkou na znalca, ale otázkou vyhodnotenia súdu.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne. Výpoveďou obžalovaného, svedkov a znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný na ulici Trnavskej v smere od centra Serede viedol motorové vozidlo Škoda Fabia rýchlosťou 32,4 km/h, kde v križovatke pri čerpacej stanici Shell pri

odbočovaní z hlavnej cesty vľavo, pri zapnutej smerovke, došlo po prejení stredovej čiary k čelnému nárazu do ľavej prednej časti oproti idúcemu motorovému vozidlu Škoda Octavia, jazdiacemu vo svojom jazdnom pruhu, ktoré viedol poškodený L., jazdiacemu po hlavnej ceste v smere od Trnavy do centra Serede rýchlosťou 88 km/h, následkom čoho poškodený, ktorý nemal zapnutý bezpečnostný pás, utrpel zranenia uvedené v znaleckom posudku Y. Y.. Kým obžaloba tento skutok vyhodnotila tak, že nehodu zaviniť obžalovaný tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú podľa zákona - nedal prednosť v jazde proti idúcemu vozidlu v zmysle § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZCP“) a vytvoril mu tak náhlu prekážku, obhajoba poukazovala na výrazné prekročenie dovolenej rýchlosti poškodeným, pričom má za to, že pri vyhodnotení dania prednosti v jazde pri výraznom prekročení rýchlosti vozidlom idúcim po hlavnej ceste je rozhodujúci okamih, keď odbočujúci vodič (obžalovaný) začal daný manéver vykonávať, teda začal odbočovať (okamih natáčania volant vľavo), kým znalec K. U. hodnotil prednosť v jazde v okamihu, keď už odbočovanie bolo pre poškodeného rozpoznateľné (keď vozidlo obžalovaného prešlo stredovú čiaru). Obžalovaný totiž nemal v čase rozhodovania o vykonaní odbočovacieho manévru možnosť rozpoznať skutočnú rýchlosť vozidla poškodeného, pretože s takýmto závažným porušením pravidiel cestnej premávky sa vodič v obci bežne nestretáva.

K tomu súd uvádza, že obžalovaný mal možnosť už pred začatím a aj v priebehu odbočovania spozorovať vozidlo poškodeného - výhľadové podmienky boli dobré, cesta aj vozidlo poškodeného boli osvetlené, autobus stojaci na zastávke (podľa fotodokumentácie miesta nehody miesto na zastavenie autobusu nezasahuje do jazdného pruhu) nebránil výhľadu. Okrem toho obžalovaný odbočoval zlou technikou jazdy tak, že odbočenie rezal do protismeru vedľajšej cesty. Obžalovaný mal dosť času a nebránila mu žiadna objektívna prekážka vyhodnotiť vzdialenosť vozidla poškodeného a jeho rýchlosť a tomu prispôbiť svoju jazdu, dať prednosť v jazde poškodenému a vyhnúť sa tým zrážke. Naopak, poškodený mohol na pohyb vozidla obžalovaného reagovať až v okamihu, keď prešlo stredovú deliacu čiaru - nemožno od poškodeného vyžadovať, aby reagoval pred týmto okamihom, pretože nič nebráni vozidlu odbočujúcemu doľava, ktoré dáva prednosť, aby sa „natočilo“ vo svojom jazdnom pruhu do odbočky a následne či už spomalením, zastavením, alebo urobením väčšieho oblúka dalo prednosť v jazde proti idúcemu vozidlu. Ak by sme od vozidla poškodeného vyžadovali, aby v situácii, keď vozidlo obžalovaného začalo natáčať kolesá, začal brzdiť, úplne by to poprelo inštitút prednosti v jazde. Nič na tom nemení ani znamenie obžalovaného o zmene smeru jazdy (smerovka), ktorú je vodič povinný dávať včas pred začatím jazdného úkonu. Samotné znamenie mu nezakladá prednosť v jazde pred proti idúcim vozidlom a nijako mu nebráni v dani prednosti v jazde. Ako vyplýva z vykonaných znaleckých posudkov, aj keby poškodený šiel maximálnou povolenou rýchlosťou 50 km/h v čase, kedy mohol reagovať na pohyb vozidla obžalovaného (1,2 s ± 5 % pred stretom), nehode by nedokázal zabrániť. Obhajobou často uvádzané pravidlo o princípe obmedzenej dôvery, ktoré spočíva v možnosti účastníka cestnej premávky spoliehať sa na to, že ostatní účastníci premávky budú dodržiavať pravidlá cestnej premávky, možno rovnako uplatniť na obe strany, t. j. ako sa mohol obžalovaný spoliehať, že poškodený pôjde predpisovou rýchlosťou, tak sa mohol poškodený spoliehať, že obžalovaný mu dá prednosť v jazde. Iná by bola situácia, kedy obžalovaný kvôli prekročeniu rýchlosti poškodeným nemohol objektívne v čase začatia odbočovacieho manévru na neho reagovať, čo ale vzhľadom na uvedené rozhladové podmienky v tomto prípade neplatí, no skôr to vyzerá že obžalovaný vôbec nepozrel, či nejaké proti idúce vozidlo ide. Na základe uvedeného mal súd preukázané, že obžalovaný nedal pri odbočovaní vľavo prednosť v jazde proti idúcemu vozidlu poškodeného, čím mu vytvoril náhlu prekážku a spôsobil dopravnú nehodu, pričom prekročenie maximálnej dovolenej rýchlosti poškodeným nebolo v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody.

K obhajobou predloženému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Českej republiky sa súd nebude vyjadrovať, vzhľadom na odlišné právne poriadky a nesledovaniu vývoja judikatúry a normotvorby cudzieho štátu. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tz/6/2006 (ZSP 57/2007): „Na dopravnej nehode zapríčinennej nedaním prednosti v jazde inému vozidlu vždy v rozhodujúcej miere nesie zodpovednosť ten vodič, ktorý porušil povinnosť dať prednosť v jazde; vodič vozidla, ktorý má prednosť v jazde, nie je povinný meniť smer alebo rýchlosť jazdy, pokiaľ nič nenasvedčuje tomu, že by hrozil stret s vozidlom, ktorého vodič je povinný dať mu prednosť v jazde. Túto povinnosť a v nadväznosti na to aj povinnosť zabrániť stretu vozidla má vodič iba vtedy, keď včas a na dostatočnú vzdialenosť zistí, že vodič vozidla, ktorý mu má dať prednosť v jazde, svoju povinnosť nespĺnil, resp. že si počína tak, že je zrejme, že ju nespĺní.“

Takto zistený skutkový stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu trestného činu, i konkrétne následné spáchanie, boli na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkových zistení dospel súd k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, sa stal, že ho spáchal obžalovaný a tak svojim protiprávnym konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky trestného činu. Súd nezistil nepatrnú závažnosť konania na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 TZ, najmä vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a jeho následky (R 23/2008).

Obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/102/2016, čo má účinok vyhlásenia rozsudku, preto mu súd uložil súhrnný trest pri zrušení výroku o treste v uvedenom rozhodnutí.

Súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe od 1 do 5 rokov, pričom u neho nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a 1 priťažujúcu okolnosť - spáchal viacero trestných činov. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu z rozdielu dolnej a hornej hranice na 2 roky a 4 mesiace.

Súd po zvážení všetkých vyššie uvedených okolností aj skutočnosti, že aj zo strany poškodeného došlo k porušeniu právnych predpisov, keď prekročil rýchlosť v obci a nemal zapnuté bezpečnostné pásy, čo mohlo mať vplyv na vznik zranení, uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky a 6 mesiacov s probačným dohľadom a povinnosťou pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi, ktorý bude kontrolovať jeho správanie. Pre podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody sa súd rozhodol z dôvodu, že obžalovaný ešte nebol súdne trestaný, jedná sa o nedbanlivostný trestný čin a podmienka vedenia riadneho života v skúšobnej dobe viacej prospeje jeho náprave ako nepodmienený trest odňatia slobody. Zároveň, keďže trestný čin spáchal v súvislosti s vedením motorového vozidla pri porušení pravidiel cestnej premávky, uložil mu súd trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky a 6 mesiacov.

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku poškodeného H. A. T., E.. L., a náhradu spôsobenej škody vo výške 10 685,80 € titulom liečebných nákladov poškodeného. Keďže na základe vykonaného dokazovania mohlo mať vplyv na utrpené zranenia poškodeného aj jeho správanie, spočívajúce v prekročení maximálnej povolenej rýchlosti a nezapnutí bezpečnostných pásov, prichádza do úvahy pomerné alebo výlučné znášanie škody poškodeným z dôvodu zavinenia poškodeného podľa § 441 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Keďže dokazovanie v tomto smere presahuje potreby trestného stíhania, odkázal súd poškodeného na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 TP). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 TP).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ TP) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 TP),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ TP), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 TP); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 TP),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP),

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 TP),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ TP), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 TP),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d/ TP).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 TP).